

# Rozsudek Nejvyššího soudu SSR ze dne 04.06.1982, sp. zn. 6 Tz 34/82, ECLI:CZ:NS:1982:6.TZ.34.1982.1

**Číslo:** 49/1983

**Právní věta:** Pri trestnom čine ohovárania v zmysle § 206 písm. b) Tr. zák. sa po subjektívnej stránke vyžaduje, aby páchatel vedel o nepravdivosti rozširovaného údaj a o tom, že ním môže v značnej miere ohroziť vážnosť iného u spoluobčanov. Nepostačuje, aby páchatel mal v tomto smere len eventuálny úmysel (§ 4 písm. b/ Tr. zák.). Naproti tomu pre následok predpokladaný v tomto ustanovení postačuje aj eventuálny úmysel.

**Soud:** Nejvyšší soud SSR

**Datum rozhodnutí:** 04.06.1982

**Spisová značka:** 6 Tz 34/82

**Číslo rozhodnutí:** 49

**Číslo sešitu:** 7-8

**Typ rozhodnutí:** Rozsudek

**Hesla:** Pomluva, Úmysl, Zavinění

**Předpisy:** 140/1961 Sb. § 4 písm. b  
§ 206 písm. b

**Druh:** Rozhodnutí ve věcech trestních

**Sbírkový text rozhodnutí:**

*Č. 49/1983 sb. rozh.*

Pri trestnom čine ohovárania v zmysle § 206 písm. b) Tr. zák. sa po subjektívnej stránke vyžaduje, aby páchatel vedel o nepravdivosti rozširovaného údaj a o tom, že ním môže v značnej miere ohroziť vážnosť iného u spoluobčanov. Nepostačuje, aby páchatel mal v tomto smere len eventuálny úmysel (§ 4 písm. b/ Tr. zák.).

Naproti tomu pre následok predpokladaný v tomto ustanovení postačuje aj eventuálny úmysel.

(Rozsudok Najvyššieho súdu SSR zo 4. 6. 1982 sp. zn. [6 Tz 34/82](#).)

Vyhľadávací orgán OO VB v Michalovciach stíhal obvineného A. Š. pre trestný čin ohovárania podľa § 206 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že v októbri 1981 v Závadke rozširoval pred viacerými občanmi nepravdivý údaj, že manželka J. Z. A. Z. udržiava intímne styky s J. S., v dôsledku čoho medzi manželmi J. Z. a A. Z. nastal rozvrat a hrozil rozpad manželstva pre údajnú neveru A. Z.

Právoplatným uznesením z 15. februára 1982 sp. zn. Pv 54/82 okresný prokurátor v Michalovciach

postúpil uvedenú vec podľa § 171 ods. 1 Tr. por. MNV v Závadke na prejednanie priestupku proti socialistickému spolužitiu podľa § 19 zákona č. 60/1961 Zb.

Na základe sťažnosti pre porušenie zákona, ktorú podal generálny prokurátor SSR v neprospech obvineného A. Š., Najvyšší súd SSR zrušil uvedené uznesenie okresného prokurátora v Michalovciach a prikázal mu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Z odôvodnenia:

Okresný prokurátor odôvodnil svoje rozhodnutie v podstate tým, že obvinený A. Š. nekonal v priamom úmysle narušiť vzťahy medzi manželmi J. Z. a A. Z., a že preto jeho konanie zakladá len znaky priestupku podľa § 19 zákona č. 60/1961 Zb.

Podľa § 2 ods. 6 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne.

Podľa § 171 ods. 1 Tr. por. vyšetrovateľ a vo vyhľadávaní prokurátor postúpi vec inému orgánu, ak výsledky prípravného konania ukazujú, že nejde o trestný čin ani o prečin, že však ide o priestupok alebo kárne previnenie, o ktorých je tento orgán príslušný rozhodovať.

Okresný prokurátor v Michalovciach sa dôsledne neriadil týmito zákonnými ustanoveniami.

Obvinený sa priznal, že vedel, že jeho tvrdenie o intímnom pomere J. Z. s J. S. je nepravdivé, lebo si to vymyslel. Napriek tomu však toto tvrdenie viackrát opakoval pred manželom A. Z. aj pred ďalšími spoluobčanmi. Na svoju obhajobu uviedol, že tak konal len zo žartu a nesledoval tým nijaký cieľ.

Svedok J. Z. potvrdil priznanie obvineného s tým, že uvedený údaj mu obvinený v rozličných súvislostiach opakoval viackrát. Takto vznikli najmä na jeho pracovisku rôzne chýry o nevere jeho manželky. Následkom toho svedok začal pociťovať žiarlivosť, čo viedlo k manželským hádkam (ba aj k inzultácii manželky) a začal uvažovať aj o rozvoде manželstva.

Obdobne vypovedala aj svedkyňa A. Z. a svedok J. S., ktorému obvinený tiež viackrát hovoril, že má pomer s manželkou J. Z. A. Z.

Spomínané tvrdenia obvinený opakoval aj v miestnom obchode v Závadke, a to pred viacerými osobami, aj za prítomnosti poškodenej A. Z. Tieto okolnosti sú preukázané z vyjadrení svedkov B. K., J. Š. a B. I.

Trestného činu ohovárania podľa § 206 písm. b) Tr. zák. sa dopustí ten, kto o inom oznámi údaj, o ktorom vie, že je nepravdivý a že môže v značnej miere ohroziť jeho vážnosť u spoluobčanov, a tým naruší jeho rodinné vzťahy.

Pri tomto trestnom čine sa po subjektívnej stránke vyžaduje, aby páchatel vedel o nepravdivosti rozširovaného údaj a o tom, že môže v značnej miere ohroziť vážnosť iného u spoluobčanov. Nepostačuje, aby páchatel mal v tomto smere len eventuality úmysel (§ 4 písm. b) Tr. zák.).

Naproti tomu pre následok, predpokladaný v tomto ustanovení, postačuje aj eventuality úmysel.

Obvinený A. Š., ako sám priznal, si tvrdenie o nevere manželky J. Z. A. Z. a o jej intímnych stykoch s J. S. vymyslel. Vedel teda, že ide o údaj nepravdivý, a napriek tomu ho sústavne, po dobu asi jedného mesiaca, pred viacerými osobami a na rozličných miestach opakoval. Nesporné je aj to, že rozširované tvrdenie mohlo v značnej miere ohroziť vážnosť poškodenej A. Z. u občanov a narušiť jej

manželské spolužitie s J. Z. Obvinený A. Š. ako dospelý muž s bežnými životnými skúsenosťami rozhodne o takomto charaktere ohováračských tvrdení vedel. Obvinený A. Š. teda konal s priamym úmyslom, keď rozširoval údaj o nevere A. Z., o ktorom vedel, že je nepravdivý a že má vyššie naznačený charakter.

Aj keď nebolo preukázané, že obvinený tak konal preto, aby narušil rodinné vzťahy medzi manželmi J. Z. a A. Z., je vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti zrejmé, že obvinený si bol vedomý možnosti vzniku takéhoto následku, ktorý aj podľa výsledkov dokazovania nastal. Vzťah eventuálneho úmyslu (§ 4 písm. b/ Tr. zák.) je postačujúci k tomuto následku. Okresný prokurátor sa preto mýlil, keď vychádzal z toho, že aj pre následok uvedený v § 206 písm. b) Tr. zák. sa vyžaduje úmysel páchatela vo forme uvedenej v § 4 písm. a) Tr. zák.